

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΟΜΟΣ Δ΄. - ΤΕΥΧΟΣ Α΄ ΚΑΙ Β΄.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ΚΑΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1881

Ὅταν ἴσται παρὶ ὑμῶν ἄν τις ἐπιθυμῶν ἀποκτήσει
βιβλίον αὐτοῦ ἢ παρὶ παιδείας καὶ αὐτῶν καὶ
ἐν αὐτοῖς εἰσίων. (Πλάτ. Θεάγος.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

1881

Ε.γ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ
ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ.

Πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων τοῦ διδασκαλικοῦ Ταμείου.

Κόρυτοι,

Ἐπιτρέψατε ἡμῖν, ἵνα προοιμιασώμεθα τὴν ἔκθεσιν ἡμῶν διὰ τοῦ ἐξῆς ἀνεκδότου.

Ὁδοιπόρων τις δι' ἔρους ἔφθασεν εἰς τόπον ἐνθα εὔρε μέγαν βράχον ἀποκευλισμένον, ὅστις ἔφραττεν ὄλην τὴν ὁδὸν καὶ ἐκώλυε τὴν περαιτέρω διάβασιν. Βλέπων δὲ ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πορείαν του, ἐπειράθη νὰ μετακινήσῃ τὸν βράχον καὶ διέλθῃ, ἀλλ' αἱ προσπάθειαι του ἀπέβησαν μάταιαι. Τοῦτο ἰδὼν ἐκάθητο περίλυπος καὶ εἶπεν εἰς ἑαυτόν· « Τί θὰ γίνω ὁ δυστυχὴς ὅταν νυκτωθῶ ἐν τῇ ἐρημίᾳ ταύτῃ, ἄνευ τροφῆς, χωρὶς στέγης, ἀφύλακτος, καθ' ἣν ὥραν τὰ θηρία ἐξέρχονται πρὸς ἀναζήτησιν τῆς βορᾶς των; »

Ἐνῶ δὲ ἦν ὅλως περίλυπος, ἐπῆλθεν ἄλλος τις ὁδοιπόρος, καὶ οὗτος πράξας ὅ,τι καὶ ὁ πρῶτος ἀπεπειράθη, καὶ μὴ δυνθεὶς νὰ κινήσῃ τὸν βράχον, ἐκάθητο κεκυφὼς καὶ σιωπῶν. Καὶ μετ' αὐτὸν ἦλθον ἄλλοι πολλοί, καὶ οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ κινήσῃ τὸν βράχον, καὶ ὁ φόβος ὄλων ἦτο μέγας. Τελευτωτῶν, εἷς ἐξ αὐτῶν λέγει πρὸς τοὺς ἄλλους· « Ἀδελφοί μου, ὅ,τι οὐδαί· ἡμῶν ἠδυνήθη νὰ πράξῃ μόνος, τίς ἠξέυρει ἂν δὲν τὸ κατορθώσωμεν ὅλοι ὁμοῦ ». Καὶ ἐγερθέντες ἅπαντες ὤθησαν τὸν βράχον, καὶ ὁ βράχος ἐκινήθη, καὶ ἐξακολούθησαν τὴν πορείαν των.

Τὴν ἐκφραστικωτάτην ταύτην παραβολὴν ἀναφέρει ὁ πεζογράφος ποιητῆς Λαμεναί· αὕτη δ' ἐφαρμόζεται πρὸ πάντων εἰς τὸ ὁσημέραι ἀναπτυσσόμενον, εὐτυχῶς, καὶ ἐν τῷ ἔθνει ἡμῶν πνεῦμα τοῦ συνεταρισμοῦ. Ὅντως σωτήριον εἶναι τὸ ἐγχείρημα, ὅπερ ὁ ἑλληνικὸς διδασκαλικὸς σύλλογος ἀπὸ διετίας ἔθετο εἰς πλήρη ἐνέργειαν, ἤτοι ἡ διαίρεσις τῆς ὕλης ἀπὸ τοῦ πνεύματος, διὰ τῆς συστάσεως τοῦ μετοχικοῦ ταμείου.

Τὰς ἐργασίας δὲ τοῦ ἀρτισυστάτου τούτου ταμείου ἀναλαβόντες τῇ ἐντολῇ ὑμῶν, ἵνα ἐξελέγξωμεν, ἐρχόμεθα σήμερον, ἵνα ἐκθέσωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας μας.

Κατὰ τὴν λήξασαν ἤδη χρῆσιν (1881 — 1882) εἰσεπράχθησαν ἐν συνόλω κατὰ τε τὰ στελέχη τῶν ἐκδοθεισῶν διπλοτύπων ἀποδείξεων καὶ τὸ καθημερινὸν δραχμαὶ 3,781 καὶ 93, πρὸς ἐρχόμεναι ἐξ ὑπολοίπου μετρη-

των παρελθ. έτους.....	δρ.	399.45
εκ καταβολής μετόχων.....	δρ.	2,223.32
εκ τόκων χρεωγράφων.....	»	624.90
εξ άντιτίμου 3 έκποιηθεισών λαχειοφόρων όμο- λογιών της Έθνικης Τραπεζης.....	»	<u>534.25</u>
		<u>3,382.47</u>
	Τό όλον δρχ.	<u>3,781.92</u>
Έδαπανήθησαν δε εις χαρτόσημα, ταχυδρομικά, γραφικήν ύλην κτλ.....	δρ.	40
Και εις άμοιβήν ειδικού γραμματέως.....	»	<u>412</u>
		422
Και διετέθησαν εις άγοράν έν γένει έθνικών χρεωγράφων.....	»	<u>3,401.58</u>
		<u>3,523.58</u>
Έμειναν δε και μετρητά έν τῷ ταμείῳ δρχμαί		258.34

Μέχρι της 14ης Αυγούστου έ. έ. τὸ ταμείον ήρίθμει 20 όμολογίας του έθνικου δανείου των 60 έκατομ. φράγκων (όπερ, άληθώς έχει πλείστα πλεονεκτήματα), 2 των 120 έκατομ. φράγκων και 1 των 6 έκατομ. δρχμῶν, αξίας 10,700 και 53, λογισθείσας ούχι εις τήν άρχικήν τιμήν, ήτις είναι πολὺ άνωτέρα, αλλά εις τήν της άγορᾶς.

Πλὴν των ρηθέντων χρεωγράφων και μετρητῶν έχει λαμβάνειν τὸ ταμείον παρὰ μὲν του έλληνικου διδασκαλικου συλλόγου δρχ. 6,905 και 50, παρὰ δε των καθυστερούντων μετόχων δρ. 3,240 και 45.

Και διά μὲν τήν όφειλήν του συλλόγου έλήφθη ή δέουσα πρόνοια έν τῷ νέῳ καταστατικῷ αὐτου, ίνα οὖν τῷ χρόνῳ άποδοθῆ αὐτη κατ' όλίγον, διά δε τήν των μετόχων, οὐδεμίαν άμφιβολίαν έχομεν, ότι θα σπεύσωσιν οὔτοι, πρὸς τὸ ίδιον αὐτων συμφέρον άποβλέποντες, νά εκπληρώσωσι τὰς ύποχρεώσεις των.

Αί όμολογίαί φυλάσσονται ασφαλῶς έν τῇ Γενικῇ Πιστωτικῇ Τραπεζῇ ἐπ' όνόματι του « Διδασκαλικου μετοχικου ταμείου » και οὐδείς κίνδυνος άπωλείας ύπάρχει.

Ἡ διάθεσις των εισπραττομένων χρημάτων ενεργείται έπωφελῶς και τέλος έν ταίς δαπάναις ύπάρχει άυστηρὰ οίκονομία.

Τοιαύτη, κύριοι, ή διαχείρισις του ήμετέρου ταμείου κατὰ τήν λήξασαν ἤδη περίοδον.

Κατὰ καθήκον ἤδη εὐχόμεθα, ἵνα πάντες οἱ Ἕλληνες διδάσκαλοι, ἴδια δὲ οἱ ἰδιωτικῶς διδάσκοντες ἐν τε τῇ ἡμεδαπῇ καὶ ἀλλοδαπῇ, μελετήσωσιν ἐπισταμένως τὸ διὰ τοῦ μετοχικοῦ ἡμῶν ταμείου ἐπιδιωκόμενον σκοπόν, καὶ πεισθέντες περὶ τῆς χρησιμότητος αὐτοῦ, πείσωσι τοὺς δυσπιστοῦντας, καὶ πείσαντες συντελέσωσιν ἐπ' ἀγαθῶ αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν.

Ἄς μὴ πτοηθῶσι δὲ ποσῶς ἐκ τῶν δυσχερειῶν, αἵτινες ἐν τῇ ἀρχῇ πάσης ἐπιχειρήσεως παρουσιάζονται, καὶ ἄς μὴ δώσωσιν ἀκρόασιν εἰς τοὺς παρεμβάλλοντας διάφορα προσκόμματα, διότι οὐδέποτε θὰ ἐκλείψωσιν οἱ τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας ἀπελπίζοντες.

Ἐάν οἱ ἰδρυταὶ διαφόρων κοινωφελῶν ἐπιχειρήσεων ἐλάβανον ἐν ὄψει τὰς ἀπελπιστικὰς τῶν ἀντιλογοῦντων ἀντιρρήσεις, δὲν θὰ ὑπῆρχον σήμερον οὔτε ἀτμοπλοῖκαὶ ἐταιρίαι, οὔτε σιδηροδρομικαί, οὔτε τοῦ ἀερίοφωτος, οὔτε τράπεζαι, οὔτε ἐργοστάσια, οὔτε σύλλογοι κτλ.

Ἐχοντες, κύριοι, ὡς ὑπογραμμὸν τὸ ἀρχαῖον «ἀρχὴ γὰρ ἡμισυ τοῦ παντός», δύνασθε κάλλιστα νὰ ἐνωθῆτε εἰς οἰκονομικὴν, φιλανθρωπικὴν καὶ φιλικὴν δύναμιν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐμπιστευόμενοι μετ' εὐμενείας τὸ προϊόν τῆς οἰκονομίας ὑμῶν εἰς συναδέλφους ζηλωτὰς καὶ τιμίους, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπιτηροῦντες μετ' αὐστηρότητος τὰς πράξεις αὐτῶν, συμφῶνως πρὸς τὸ καταστατικόν, ὑπερ σὺν τῷ χρόνῳ δύναται νὰ βελτιωθῇ κάλλιον, ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τῆς τε πείρας καὶ τῆς ἐπιστήμης μεταρρυθμιζόμενον.

Μὴ θεωρῶμεν τὸ πρᾶγμα ἐπουσιῶδες, διότι πρόκειται περὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι συντηρήσεως ἡμῶν αὐτῶν.

Πάντες κατ' ἀρχάς ἐθεώρησαν γελοῖα τὰ τοῦ εἶδους τούτου ταμεία, καθ' ὅσον δὲν ἠδύναντο νὰ ἐννοήσωσι πῶς ἦτο δυνατὸν διὰ μικρῶν καταθέσεων νὰ σχηματισθῶσι κεφάλαια, ἐξασφαλίζοντα τὸ γῆρας, τὴν σωματικὴν ἀνικανότητα καὶ τὴν μετὰ θάνατον συντήρησιν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν.

Ἐν τούτοις ὅμως τὸ τοῦ Ἡσιόδου «εἰ γὰρ κεν σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο», ὅπερ ἐθεωρεῖτο ἰδανικόν τι ἐν τῇ πρᾶγματώσει, λειτουργεῖ πρὸ πολλοῦ θαυμασίως καθ' ἅπασαν τὴν ὑφήλιον.

Κατ' ἐπίσημον στατιστικὴν, δημοσιευθεῖσαν κατὰ τὸ ἔτος 1867, ὑπῆρχον καθ' ὅλην τὴν Γερμανίαν χιλιάδες πιστωτικῶν τραπεζῶν τοῦ λαοῦ, ταμειυτηρίων καὶ ἄλλων βοηθητικῶν ταμείων.

Τοιαῦτα δὲ ταμεία εὐρίσκονται σήμερον καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην, ἀριθμοῦντα μυριάδας μετόχων καὶ δισεκατομμυρίων φράγκων κεφάλαια.

Ἀναφέροντες ταῦτα ἐν παρόδῳ, οὐδόλως σκοποῦμεν καὶ νὰ ὑποδείξωμεν τὸν τρόπον τοῦ οἰκονομεῖν, διότι τὸ τοιοῦτο θὰ ἦτο ἀληθῶς λίαν τολμηρὸν, ἀφοῦ καλλίστα γινώσκομεν, ὅτι τὸ «Φείδου τῶν παρόντων διὰ τὴν ἀσφάλειαν τὴν ὑπαρξίν σου διὰ τὸ μέλλον», τὸ «Ἀποταμίευε ἐνὸς ἡμέρας εἰς αἰὸν, ὅπως ἔχῃς ἐφόδιον διὰ τὸ γῆρας», τὸ «Ἀνάλωσον ἤτις τὸν χρόνον, ἵνα παραγάγῃς πλείονα» καὶ τὸ «Φείδου ἅπαντων πρὸς τὴν ἀσφαλῆ συντηρήσιν τῆς οἰκογενείας» κατέστησαν σχεδὸν κοινοὶ κανόνες.

Ἐν τέλει συνιστῶντες τὴν κατασκευὴν ἰδιαιτέρας σφραγίδος τοῦ ταμείου, ἐκφράζομεν τὸν δίκαιον ἔπαινον τοῖς ἐντίμοις μέλεσι, ἰδίᾳ δὲ τῷ ταμίᾳ κ. Γεωργιάδῃ καὶ τῷ γεν. Γραμματεῖ κ. Βεζάνῳ διὰ τὴν μετ' ἀφοσιώσεως καὶ ἐνθέρμου ζήλου ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκυτῶν καθηκόντων, ἅτινα καὶ χρόνον ἀνκλίσκουσι καὶ μερίμνας καὶ εὐθύνας συνεπάγονται.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Αὐγούστου 1882.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπεία

Γ. ΜΑΝΟΥΣΟΣ

Ν. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ 1' ΕΤΟΥΣ, 1882—83.

Τῇ 5ῃ Σεπτεμβρίου ε. ε. τῇ προσκλήσει τοῦ πρεσβυτέρου τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, τοῦ κ. Μανούσου, συνελθόντων πάντων τῶν ἄλλων, πλὴν τοῦ κ. Ν. Ἀναστασίου ἀποδημοῦντος, ἐξελέγησαν πρόεδρος μὲν τοῦ Συλλόγου ὁ κ. Ν. Καλκιόπουλος, ἀντιπρόεδροι δὲ οἱ κ.κ. Ἄρ. Σπαθάκης καὶ Ἰω. Ἀργυριάδης, γεν. γραμματεὺς ὁ κ. Γ. Ι. Δέρβος καὶ ταμίας ὁ κ. Ν. Ἀναστασίου. Σύμβουλοι δὲ τοῦ ἔτους τούτου εἰσὶν οἱ κ.κ. Γ. Α. Παπαδοβασιλείου, Γ. Μανούσος, Ἀχ. Γρηγοριανόπουλος καὶ Ἄν. Κωνσταντινίδης.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ.

Ἐνεγράφησαν νέοι μέτοχοι οἱ κ.κ. Ν. Καλκιόπουλος διὰ τρεῖς μετοχὰς ἀπὸ Αὐγούστου τοῦ 1879, ἧτοι διὰ δραχμὰς 142,60, ὁ κ. Πάνος Κωνσταντινίδης διὰ δύο μετοχὰς ἀπὸ Αὐγούστου 1873, ἧτοι διὰ δραχμὰς 223,80, ὁ ἐν Τεργέστη ἑταῖρος κ. Ἡλ. Μιχαλόπουλος δι' 8ῆ μετοχὰς ἀπὸ Αὐγούστου 1879, ἧτοι διὰ δραχμὰς 149,40, 2ς καὶ ἀπέ-

στειλεν εις τὸ ταμείον. Κατέθηκαν δὲ ἀπέναντι τῶν μετοχῶν των οἱ κκ. Β. Μπουκλάκος δραχ. 56, Ἀθ. Παπακωνσταντίνου δραχ. 44,60, Σπ. Κτενᾶς πρὸς ἐξόφλησιν τῶν δύο μετοχῶν του δραχμᾶς 56,30. Α. Ἡλιάδης-Βεζάνος τὰς τοῦ 1881-82 δύο μετοχὰς του δραχμᾶς 20,40· ὁ κ. Ν. Ἀναστασίου ἀπέναντι τῆς τετάρτης ἀκεραίας μετοχῆς του δραχ. 25, ἐνεγράφη δὲ καὶ διὰ πέμπτην ἀκεραίαν μετοχὴν ἀπὸ Αὐγούστου 1873 ἕως Αὐγούστου 1882, ἥτοι διὰ δραχμᾶς 455. Τέλος ὁ κ. Ν. Καρχπιπέρης ἀπέτισε τὴν τοῦ 1881-82 μετοχὴν του δραχμᾶς 40,40.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΤΟΥ ΜΕΤΟΧ. ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1882-83.

Τῆ 15 Σεπτεμβρίου ἐν ἄ συνεδριάσει κατηρτίσθη ἡ Ἐπιτροπεία ὡς ἑξῆς:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ πρόεδρος
 ΠΑΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ἀντιπρόεδρος
 Α. ΗΛΙΑΔΗΣ-ΒΕΖΑΝΟΣ γεν. γραμματεὺς
 ΔΗΜ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ταμίας καὶ
 ΔΗΜ. ΜΙΧΑΗΛΑΚΟΣ μέλος.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Α' γενικῆς συνελεύσεως ἐκ παραδρομῆς παρελείφθη ἡ εὐχή, ἣν ὁ κ. Γ. Α. Παπαβασιλείου ἐξέφρασεν, ἵνα συγκαλέσῃ ποτὲ ὁ Σύλλογος τοὺς ἀπανταχοῦ Ἑλληνας διδασκάλους εἰς καθολικὴν ἐν Ἀθήναις σύνοδον.